

der er noget, som bliver til noget klækkeligt, og det er dér, vort Parti vil være med til at tage. Men hvordan man nu end ved Udvalgets Arbejde forsøger at komme overens om at anlægge de foreslaaede Skatter, saa vil det blive paa Partiets Vegne mit Standpunkt i Udvalget at vise den allerstørste Imødekommenhed i alle Enkeltforhandlinger om disse Omlægninger, forsaavidt de medfører Lettelser nedefter, og forsaavidt de formindsker de indirekte Skatters Omraade, medens jeg efter Paalæg fra mit Parti og efter min egen Overbevisning vil staa aldeles fast paa, at Slutningsresultatet i finansiel Henseende ikke maa blive ringere end det af den højtærede Finansminister forelagte.

Korsgaard: De foreslaaede Skattelove har i høj Grad Forbindelse med Lønningsloven, og Lønningsloven er Aarsagen til, at vi i dette Øjeblik kommer til at beskæftige os med saa omfattende Skattelove. Denne Forbindelse konstateredes ogsaa derigennem, at den højtærede Finansminister forelagde Lovene i den samme Forelæggelsestale. Jeg vil gerne dvæle ved nogle af Punkterne i denne Tale, som i mange Henseender var morsom, og som i ikke faa Henseender var interessant. Jeg vil gerne, selv om jeg befrygter som Følge deraf at skulle blive kaldt en Sinke, endnu en Gang dvæle ved Arbejdsmanden, respektive Fyrbøderen, og Professoren. Naar jeg siger, det vil være ubehageligt at blive kaldt en Sinke, er det i og for sig en naturlig Ting; men jeg vil dog sige, at det ubehagelige deri formentlig i nogen Grad vil opvejes af noget andet. Vel tror jeg ikke, det er den højtærede Finansminister nogen Behagelighed at sige saadanne Ord om her tilstedeværende Medlemmer — tværtimod, vi kender alle den højtærede Finansministers milde Sind, saa det kan jeg ikke tænke mig —, men jeg iagttog, den Gang den højtærede Finansminister fremsatte disse Ord i Forbindelse med mine Partifæller, at jo stærkere Ordene blev, des muntrere blev Tinget, og jeg vil altsaa tænke mig, at denne Munterhed fra Tingets Side — en Munterhed, som maaske kunde give sig stærkere Udtryk, hvis der var nogle flere Medlemmer, end der er i dette Øjeblik — i høj Grad vilde kunne opveje den højtærede Finansministers Ubahag ved eventuelt at skulle bruge Ordet Sinke eller endnu stærkere Ord om mig.

Jeg vil angaaende dette Problem gerne sige, at selv om den højtærede Finansminister ikke er Professor — Professorer holder det radikale Ministerium tilsyneladende ikke

saa overmaade meget af —, vil jeg dog tro, at han i ikke ringe Grad er Filosof. Det forekommer mig imidlertid, at de Tanker, den højtærede Minister gav Udtryk ved denne Sammenligning, er i høj Grad uheldige og ogsaa urigtige Tanker, idet nemlig den højtærede Finansminister syntes at gaa ud fra, at kropsligt Arbejde i og for sig ikke kunde indeholde nogen Tilfredsstillelse alene ved selve Arbejdet aldeles bortset fra Fortjenesten. Den højtærede Finansminister sagde saaledes, at en Fyrbøder havde kun sit Arbejde, han havde ingen Fornøjelse. Jeg vil hævde, at der i høj Grad kan være Fornøjelse ved at være Fyrbøder (*Afbrydelse:* Naa-aa!). Ja, jeg vil ikke desto mindre hævde det. Det er i Virkeligheden ingen lille Kunst at være en god Fyrbøder. Det er ingenlunde det samme, om man tager den ene eller den anden Mand til det. Hvorledes det gaar med Svinekropsindbæringen, skal jeg lade være usagt. Det Fag er jeg ikke saa kendt med, men det kan tænkes, at han vilde føle Glæde ved at se de smukke Kroppe, han bar ind. Nok er det i alt Fald, at den højtærede Finansministers Ræsonnement i nogen Grad fører til, at den Mand, der føler Glæde ved sit Arbejde, skal have en mindre Løn, fordi han alene gennem Glæden har en vis Løn. Det falder i høj Grad sammen med Nietzscheske Synspunkter, men jeg tror, at det i Praksis vil vise sig højst uheldigt. Jeg tror tværtimod, man skulde søge at fremme Arbejdernes Arbejdsglæde ved ogsaa at give dem en forholdsvis høj Løn.

Men er jeg saaledes uenig med den højtærede Finansminister i dette Spørgsmaal, blev der paa den anden Side af Ministeren sagt flere Ting, hvori jeg er fuldstændig enig med ham. Jeg vil først understrege den højtærede Finansministers Udtalelser angaaende Indenrigsministerens Budget. Det var Udtalelser, som ikke just opfordrer til vedblivende at følge den højtærede Indenrigsminister paa de Baner, der i høj Grad kendetegnes ved et mægtigt Pengeforbrug til Prisregulering for alle. Naar den højtærede Finansminister ikke mener, at man længere behøver at følge disse Baner — man kunde endda være tilbøjelig til at mene, at den højtærede Finansminister mener, at man har fulgt dem for længe, men det er naturligvis en Fejltagelse —, ligger det i, at Lønarbejdernes Lønninger nu, er steget forholdsvis meget; man kan vel nok i al Almindelighed sige, at de er steget saa meget, at de nu har mindst lige saa stor Købeværdi som før Krigen. Hvorvidt det vil være nødvendigt at øve